

ПРОТОКОЛ

№ 20

гр. Разград, 24.01.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Емил Д. Стоев

Членове: Пламен М. Драганов
Петър М. Милев

при участието на секретаря Мариан В. Найденов
Сложи за разглеждане докладваното от Петър М. Милев Въззивно наказателно дело от частен характер № 20213300600323 по описа за 2021 година.

На именното повикване в 09:30 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ АХМ. АР. П. се явява лично с адвокат К..

ВЪЗЗИВАЕМИЯТ ГЮРС. АР. П. се явява лично с адвокат М..

АДВ. К.: Нямаме възражения по даване ход на делото. Нямаме искания за отводи.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ А.П.: Да се гледа делото.

АДВ. М.: Да бъде даден ход на делото. Нямам искания за отводи.

ВЪЗЗИВАЕМИЯТ Г.П.: Да се гледа делото.

СЪДЪТ НАМИРА, че няма процесуални пречки и постъпили възражения по даване ход на делото.

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДЕЛОТО СЕ ДОКЛАДВА от съдията-докладчик, мл. съдия Милев:

С Присъда № 26 от 21.06.2021 г. по НЧХД № 244/2020 г. по описа на РС Разград подсъдимият Г.А. П. е признат за невиновен в това, че на 17.10.2019 г. в гр. Разград да е разгласил позорни и клеветнически обстоятелства по отношение на брат му – АХМ. АР. П., в подадената до РУМВР-Разград жалба, по която е образувана прокурорска преписка №

414/2020 г. по описа на РП-Разград, като е оправдан по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 147, ал. 1 от НК. Съдът е отхвърлил като неоснователен и недоказан предявения граждански иск в размер на 5000 лв. за обезщетение за неимуществени вреди в резултат на престъплението, ведно със законната лихва, считано от 17.10.2019 г. до окончателното изплащане на сумата. Частният тъжител АХМ. АР. П. е осъден да заплати на подсъдимия ГЮРС. АР. П. 400 лв. разноски по производството (възнаграждение за един адвокат), а по сметка на РС Разград – сума в размер на 148,65 лв. за разноски за делото

Против оправдателната присъдата е постъпила въззивна жалба от частния тъжител чрез неговия повереник адв. К.. Жалбата е бланкетна, като жалбоподателят моли присъдата да бъде отменена, подсъдимият да бъде осъден за престъпление по чл. 147, ал. 1 от НК и да бъде уважен предявеният граждански иск, както да бъдат присъдени разноски в полза на жалбоподателя.

На основание чл. 320, ал. 4 от НПК е постъпило и допълнително писмено изложение за допълване на доводите, посочени в жалбата. Жалбоподателят счита, че фактическият и правен извод на съда за несъставомерност на престъплението по чл. 147, ал. 1 от НК е необоснован и не е налице соченото от съда противоречие с решения на ВКС и на ЕСПЧ. Наведени са доводи, че не става дума за изразена гражданска позиция от страна на подсъдимия в жалба до полицията, като съдът не е направил детайлен анализ на събраните писмени и гласни доказателства. Съдът е следвало да даде мотивиран отговор на соченото в тъжбата, а именно дали твърденията в нея, приети от частния тъжител за позорни, са такива, както и дали наистина у подсъдимия е липсвало съзнание за тяхната неистинност.

Посочено е, че подсъдимият не е представил никакви доказателства за подадени до полицията неоснователни жалби от частния тъжител спрямо него. Изтъква се, че подсъдимият не е доказал, че частният тъжител му е правел поразии по фиданките в ясака до 17.10.2019 г., в подкрепа на което е и прекратената преписка на РП Разград. Навеждат се твърдения, че не са доказани отправените от частния тъжител към подсъдимия обиди и клевети, като съдът не е обсъдил обясненията на подсъдимия, дадени по образуваната прокурорска преписка, където на 23.01.2020 г. подсъдимият е казал, че не е получавал конкретни заплахи от частния тъжител.

Жалбоподателят твърди, че подсъдимият не е доказал, че жалбоподателят е запалил пожара на 15.10.2019 г., като в открито съдебно заседание подсъдимият е казал, че синът на частния тъжител е запалил пожара, но той е пуснал жалбата срещу частния тъжител. Това според жалбоподателя установява наличието на умисъл от страна на подсъдимия при подаване на жалбата

Жалбоподателят изтъква, че в цитираната от първоинстанционния съд практика – Решение № 22 от 23.02.2017 г. по НД № 12/2017 г. на ВКС, I НО, е посочено, че „жалбоподателят не бил ... адвокат, поради което от него не можело да се очаква да упражнява правото си на жалба по начин, който да изключи риска от наказателна санкция“. Изтъква се също че при подаване на жалбата подсъдимият е ползвал адвокат, който я е написал под диктовката на подсъдимия, който я е подписал. В тази връзка жалбоподателят

навежда твърдения, че при подаване на жалбата подсъдимият е бил с ясното съзнание, че частният тъжител не е запалил пожар с цел да изгони подсъдимия от ясака.

На основание чл. 322 от НПК е постъпило писмено възражение срещу подадената жалба от подсъдимия чрез неговия защитник, с което подсъдимият счита постановената присъда за правилна, законосъобразна и обоснована. Навежда твърдения, че съдът е изследвал всички събрани доказателства и е стигнал до правилния извод за невиновност на дееца. Смята, че е безотговорно жалбоподателят да черпи права и да повдига обвинение, след като е застрашил чужд имот. Подсъдимият е сезирал прокуратурата за нещо, което е опасно и не бива да се подминава. В заключение иска да се потвърди присъдата на първата инстанция, понеже не е наклеветил жалбоподателя, а е изложил верни твърдения

Доказателствени искания не са направени в жалбата, допълнителното писмено изложение и в писменото възражение. Такива не са събрани и от въззивния съд.

АДВ. К.: Поддържам жалбата. Във възражението твърдението, че моят доверител нарочно бил направил така, че бил запалил пожара, тези твърдения не съответстват на доказателствата, макар че спорът ни не е само относно тревите. Ще изложи съображения в пледоарията си. Няма да соча доказателства.

АДВ. М.: Считаю жалбата за неоснователна. С получаване на същата сме депозирали пред РзОС писмено възражение, което е подробно мотивирано и сме обяснили защо считаме жалбата за неоснователна. Моля същата да остане без уважение. Нямаме искания по доказателствата.

СЪДЪТ СЧЕТЕ делото за изяснено при липса на доказателствени искания и ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

АДВ. К.: Аз считам, че съдът не е направил сериозен анализ на събраните доказателства и дори оставам с впечатление от мотивите, че изобщо не е разбрал върху какво се гради спора. В нашата тъжба подробно сме изложили какви твърдения моят доверител счита за позорни. Това не е само, че е запалил суха трева в ясака Г., та да замине пушека в дома му. Да, това е едно от твърденията за деяния на 15.10.2019г., но освен твърдяното от нас, налице са други позорни обстоятелства, относно които съдът не е изложил мотиви – че моят доверител отправял обиди заплахи, че пускал неоснователни жалби до полицията, тормозел го да се махне от ясака. Според мен съдът би следвало за всички тези изложени от моя доверител и от мен твърдения, които според нас са позорни, да изложи обстойни мотиви дали са позорни или не. Ако са позорни тези твърдения, умишлени ли са, пряк умишъл ли, евентуален ли, стъпват ли на нещо обективно тези твърдения. Вместо това да бъде извършено, съдът единствено се е позовал на правото на жалба, което според Конституцията и ЕСПЧ Г. притежавал. Да, разбира се, че той притежава такова право на жалба, както и всеки гражданин на България и държавите-членки на ЕС, но не бива да бъде упражнявано в противоречие с правото на чест и достойност. Съдът не е обърнал внимание на смисъла на жалбата до началника на МВР. Смисълът е бил, че той е считал, че брат му

извършва тези действия за да го принуди да се махне от ясака, от което според мен би следвало съдът, още повече, че имаше достатъчно доказателства, все пак да разбере нещо за този ясак и проблемите с него. За този ясак към момента, когато Г.П. подава жалбата до МВР е имало приключил съдебен спор между моя доверител и Община Цар Калоян, където още в исковата молба, това се вижда от съдебното решение, доверителят ми не е отричал наследствената част на брат си. Братът не е пожелал да се включи като съищец и собствеността да бъде възстановена на двамата. Този ясак е бил над 3.5 дка, говорим за $\frac{1}{4}$ за него и $\frac{1}{4}$ за брат му. Г. не само не е пожелал да се включи, въпреки дадената от съда възможност и разговорите между адвокатите, и да се възстанови и то официално собствеността, тъй като дяловете на двамата братя са се водили общинска собственост, но Г. и жена му са свидетелствали, че моят доверител нямал права върху ясака. В последствие е върнат на доверителя ми със съдебно решение и такива са били обстоятелствата към момента на подаване на тази жалба до Районен съд. В хода на нашето наказателно дело, вече тогава явно разбирайки, че нещата са сериозни, най-накрая Г. решил, че следва да си върне собствеността и в хода на нашето дело той си я върна. Смесът на тази жалба до МВР е, че брат му с тези действия, които считаме за позорни е правил опити да го изгони. Като е написал тези неща до МВР, в последствие се извършва проверка и с тези позорни според нас твърдения се запознават служители, прокурор, прави се проверка, доверителят ми е бил разпитван. Той въз основа на какво е изложил тези твърдения как брат му ще се опитва да го изгони от ясака, след като той се е опитал той да си възстанови собствеността. Съдът не е разбрал, че тези фиданки не са били в частта на пожара, а по-назад в двора. После тези фиданки четири, изчезването им е станало по-рано, преди датата на пожара. Въпреки това моят доверител няма никаква логика нещо да прави с тях, да ги вади или как да ги унищожава след като в хода на делото стана ясно, че свидетелят Я., който е брат на съпругата му се е занимавал с фиданки, дори са извършвали благотворителна дейност. И кой ще седне в този ясак от 3.5 дка да ги вади. Това, което най-много не ми хареса в решението е, че няма никакви коментари за всяко от тези позорни твърдения, че той дори не е предполагал за нито едно от тези твърдения, че може би е извършвал доверителят ми, а ако е предполагал, още повече, че е ползвал адвокат, би могло поне да напише, че предполага. Относно тези поразии по фиданките, както пред районния прокурор, така и в съдебно заседание той казва, че предполагал, че бил той, а не го е виждал. В жалбата има ясни и категорични твърдения, че моя доверител бил сторил тези неща. При ползване на компетентна адвокатска помощ, дори да не използваш никъде думата „предположение“, а да имаш ясната убеденост, без да си видял с очите си, нито някой друг да е потвърдил, изведнъж пишеш до МВР, че брат ти направил тези поразии по фиданките. Също не е вярно твърдението за ясака. Самият Г., когато го разпитваха пред полиция, също казва, че не е получавал конкретни заплахи. На 23.01.2020г. го е казал и в делото. Тези позорни твърдения, за всяко от тях Г. е следвало да докаже, че са верни, напротив, неговите твърдения са обратните. Тези жалби до полицията във връзка с ясака. Доверителят ми е написал жалба до Община Цар Калоян във връзка с трупане на горивни материали, където общината прави проверка, че действително е така и дава предписания да се махнат. Относно

основното твърдение за запалването на суха трева в ясака, аз ще кажа първо следното. Доколкото съдийката беше казала, че става въпрос за граждански дълг евентуално, а никъде в жалбата няма такива неща. Смисълът е, че брат му се опитва да го изгони от ясака. Ние разбрахме, че този ясак е 3.5дка, ограден е само от едната страна. Предишни години е имало някакви запалвания неизвестно от кого. Ако той не беше писал навсякъде, че брат му иска да го изгони от ясака: „Предприемете мерки брат ми да престане да се дразни с мен и семейството ми.“ Ако беше написал: „Г-н началник, става нещо през година, че този ясак се пали“, бих повярвала на съдийката, че той изразява гражданска позиция. От всичките тези доказателства става ясно, че Г. много добре е разбирал, подавайки тази жалба, че разгласява позорни обстоятелства за брат си и неговия умисъл не просто е налице, но той дори е пряк умисъл. Относно запалването на сухата трева в ясака бяха събрани многобройни доказателства, че той нито е видял моя доверител, нито някой друг го е видял. Дори в едно съдебно заседание той, подсъдимият, каза, че синът на моя доверител бил запалил, но той решил да пише срещу баща му. В един момент, тъй като в хода на делото, като всеки подсъдим, той има право да си променя обясненията, беше казал, че тримата - моят доверител, синът му и майка му били там. Моят доверител разбрал, че нещо гори, когато свидетелят Я. започнал да вика, че нещо гори. Той тогава отива, отива и синът му, в един момент за кратко отива и съпругата му. То дори не е пожар, а палене на суха трева с цел да бъде изгонен Г. от ясака си, този т.нар. „пожар“, ами той огънят не е бил висок, той е бил 5-6см, бил е доста далеч от кучетата. После как моят доверител ще запалил някаква суха трева при положение, че камионите му с бензинови двигатели са по-близо, отколкото кучетата на Г.. Няма и житейска логика това да стане. В момента, в който те разбират, че нещо гори, доверителят ми и сина му, в последствие и жена му отиват. Огънят е бил толкова слаб и според мен всеки средноинтелигентен човек ще разбере, че огънят сам ще загасне. Никой не е викал пожарната, просто защото не е имало такава необходимост. В този смисъл няма каквито да е доказателства събрани, нито дори в хода на делото твърдения, да не говорят пък доказани, че той, подавайки тази жалба, той изпълнява някакъв граждански дълг, да пази обществото, по-рядко да стават пожари. Няма такива неща. Това е било с ясното съзнание да бъде наклеветен брат му, което е видно и от самия текст, че брат му правил опити да бъде изгонен от ясака. От доказателствата става ясно, че П. е бил недобросъвестен, когато е подавал жалбата, тъй като е съзнавал неверността на разгласените обстоятелства. Заради това според мен по-скоро в случая не е налице от негова страна упражняване на закрепеното в Конституцията право на жалба, а по-скоро е налице злоупотреба с правото на жалба, тъй като жалбата се основава на факти, което се въвеждане на заблуждение на органите на МВР и прокуратурата. Ще цитирам решение на ЕСПЧ, в което се коментира злоупотреба с право на жалба - №22457/2016г. по делото „Грос срещу Швейцария“. С една дума в това съдебно решение съдът не вникнал детайлно нито в отношенията между страните, нито събраните доказателства и не е изложил мотиви, че Г.А., дори подавайки тази жалба е ползвал адвокатска защита, от което би следвало, че ако действително е имал добри намерения към държавата и брат си, подавайки тази жалба, поне е щял да напише, че е предполагал, че брат му е сторил тези неща. Той никъде в тази жалба няма предположение.

Там има ясно посочване, от което аз разчитам, че това, че той е подал жалба до държавен орган не следвало това, че той следва да бъде оневинен при положение, че то е съвсем умишлено засяга честта и достойнството на моя доверител чл.10 §2 от ЕКПЧ и Конституцията в чл.39, ал.2 въвеждат ограничения в правото да се отстоява мнение и това да се прави достояние на останалите. Не трябва това право, както правото на жалба, така да се изразяваш мнение, да се допуска при злоупотреба и начин, който накърнява правата и законовите интереси на други лица. Ако в тази жалба Г. беше написал, че на еди-коя си дата е запалена суха трева, че е имало някакви поразии по фиданките му примерно да беше написал, а не да коментира тук, че брат му прави опити да го прогони от ясака. „Разпитвайте брат ми, комшията ми“ или поне някъде да беше написал: „Аз предполагам, че може би това е брат ми.“ Напротив, той за всички тези обстоятелства пише тази жалба. В този смисъл искам да кажа, че действително до знанието на доста трети лица тази жалба е станала достояние, не беше доказано, че тези позорни обстоятелства са бил истински. Ще посоча Решение №51/19.02.1980г. по НД №26/1980г. на П.Н.О., подбудите не са елемент от състава на престъплението „клевета“, те са от значение само като обстоятелства, които касаят определянето на наказанието. За моя доверител, подавайки тази наша тъжба до РзРС, ние като всеки тъжител сме очаквали обективен анализ на обстоятелствата, правосъдие, като за нас не е от съществено значение какво наказание ще получи Г., нито размера, дори гражданския иск до каква степен ще бъде уважен. Просто ние като граждани считаме, че действително правото на жалба до държавните органи трябва да стъпва на някакви факти, не следва да се разгласяват така, според мен и според доверителя ми, по безотговорен начин такъв тип твърдения. Вие разбрахте каква е била основната причина. Поради това моля да уважите на нашата жалба и ни присъдите направените разноски пред втората инстанция.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ А.П.: Изцяло поддържам каквото каза адвоката.

АДВ. М.: Жалбата срещу присъдата на РзРС е абсолютно неоснователна. Самата присъда е законосъобразна и абсолютно обоснована. Не са налице основания за нейното изменение, за нейната отмяна и за уважаване на гражданския иск и за постановяване на осъдителна присъда по отношение на доверителя ми. Току що чух от процесуалния представител на жалбоподателя, че решаващият съдия не бил наясно с делото, което му е поверено да бъде решено. Съдия Иванова е достатъчно опитен съдия, с ранг на окръжен съдия е и не мога да се съглася с такива твърдения от страна на представителя на жалбоподателя. Не съм съгласен и с твърденията, че тъжбата била напълно основателна, че се касаело за позорни обстоятелства, които са срещу брата на доверителя ми. Категорично е доказано, че на 15 октомври в ясака на доверителя ми е установен пожар, който пожар е заснет с телефон, по същия е направена и експертиза, снимков материал има приложен, което е видно от решаващия съдия и тук не става въпрос за някакви искрици или дребни подпалки, а се вижда, че тука става въпрос за масивен пожар, над метър огнени езици, които сериозно застрашават имота на доверителя ми. Благодарение на това, че той е бил в имота си заедно със семейството си, бързо е организиран гасенето на пожара, в което гасене забележете, което не се отрича и от жалбоподателя, се включва и неговото семейство. Защо

се включват? Защото имаме сериозен пожар, който е застрашавал и кучета и камиони, а може би и имотите на двамата брата, които се намират в съседство. Затова считам, че в тази жалба до полицията няма нищо нередно и нищо неясно. Огънят идва от имота на брата и стига до средата на ясака на брат му. Там чужди хора няма. Ясно е от къде тръгва огънят, къде стига и как е ликвидиран. Защото те са се организирали не се стига до викане на пожарна, а не защото бил толкова малък, че да не се вика пожарна. По отношение на фиданките. Извършена е проверка от полицейски служител, установено е от същия, че на няколко места седем-осем фиданки са прясно изкопани и това се обяснява с влошеното отношение между самите братя, които се нямат от дълги години, пет-шест години, постоянно са по дела, отношенията между тях са изключително влошени и за доверителя ми няма кой друг да е този, който да му причинява тази вреди, които той е вкарал в тази жалба до РУ. Трябва най-накрая полицейските служители да знаят за това, което случва между тях, зловредни такива злоумишлени деяния, които трябва да бъдат взети под внимание, за да се пресече, да не се случват подобни и пожари и други такива злодеяния. Да, вярно е, че не е видял доверителят ми изваждането на фиданките да е станало от неговия брат, действително се касае за негови предположения, но и предположенията му не са безпочвени. Те си имат неговото обяснение, което той пред полицията заявява, че има съмнения това да е в неговият брат. Остана неговият брат да дойде в съдебна зала и да признае: „Да, аз махнах фиданките.“ След като ползва и адвокатска защита, неговото поведение ще бъде да отрича тези факти и обстоятелства, но така или иначе те съществуват, виждат се, доверителят ми си е упражнил правото на жалба, заявил е това да бъде на вниманието на полицейския служител, защото се вижда, че напрежението между двамата братя ескалира. На доверителя ми му е дошло до гуша от тези неща и започва действия да уведомява служителите, защото пък ако не уведомиш органите на реда за това, което се случва, нещата стават и по-лоши, знаем до къде свършват те. Самите братя са постоянно по съдилищата, на година като ищец се явява А.П., ответник - доверителят ми, в РзРС се въртят по две-три дела между тях с къде основателни, къде неоснователни претенции. В повечето случаи исковете им биват отхвърлени. Казвам го само Окръжен съд да има впечатления от това какво се случва между двамата братя. Предвид всичко изложено, моля с вашия съдебен акт да потвърдите присъдата на РзРС и отхвърлите жалбата на жалбоподателя като неоснователна.

АДВ. К.: От доказателствата по делото и снимките и експертизата се вижда, че този огън не е бил един метър. Вие си представете метър огън и нормален човек ще чака ли половин час да загасне огъня, няма ли по-сериозни мерки да предприеме. Огънят е бил много слаб, то се вижда. Поради това никой не е викал пожарна. Относно другите неща, които се коментират тука, какви точно дела имали, какви дела били в полза на другия, те са имали имуществени спорове и те нямат общо с наказателно-правните аспекти. Не е това основното. От жалбата до МВР се вижда, че спорът е също за този ясак. Колегата спомена тази част, онази част, пак да отбележа, че ясакът е 3.5дка и това, което той твърди, че запалването е извършено от моя доверител, за да го принуди да се махне, единственото вярно от това, което колегата каза е, че пожарът е бил в тази част, която е била по-близко до камионите, на моя доверител.

ВЪЗЗИВАЕМИЯ Г.П.: Поддържам това, което каза защитника ми. Абсолютно вярно.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ВЪЗЗИВАЕМИЯ Г.П.: Още преди пожара те се видели с нашия квартален и му се оплакали. Аз после като имах време ходих и подписах протокола. Те сами си лъжат. Аз съм достатъчно съзнателен човек, уравновесен. Те постоянно нещо сплитат. Аз пасувам, пасувам, обаче като видях пожара, аз наистина се уплаших и отидохме да го гасим. Как ще ме заплашва, правят ме на амсалак. Фиданките ми са маркирани там, боклук са сложили на фиданките. Кокоши боклук са сложили. Не сме направили делба, те гледат да ме изгонят от там, да ме плашат. На мен ми се събра много и тогава реших да подам молба, ако не беше тоя пожар. Те бяха там тримата. Синът му имаше мотика в ръцете си. Аз затова действам да го приобщя, да си го разделим на равни части. Срещу моя имот имам кучета. Доволен съм от присъдата. Да спрем дотука.

СЪДЪТ СЕ ОТТЕГЛИ НА ТАЙНО СЪВЕЩАНИЕ

СЛЕД ТАЙНО СЪВЕЩАНИЕ, СЪДЕБНОТО ЗАСЕДАНИЕ ПРОДЪЛЖИ В 10:16ч.

СЛЕД ТАЙНО СЪВЕЩАНИЕ, СЪДЪТ СЧЕТЕ ДЕЛОТО ЗА ИЗЯСНЕНО И ОБЯВИ,
ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК

ЗАСЕДАНИЕТО продължи до 10:16ч.

Председател: _____

Секретар: _____